07/04/2021

«Να μιλήσουμε για την αλήθεια»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Του Αρχιμανδρίτου Αλεξάνδρου Λουκάτου, Προϊσταμένου Μητροπολιτικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Όσλο Νορβηγίας

Έρχομαι κι εγώ με τη σειρά μου, ως άλλος συγκυρηναίος, σε επίρρωση των γραφομένων του, μάρτυρας της αλήθειας, έναντι του αγαπητού αδελφού π. Βαρθολομαίου Ιατρίδη, Εφημερίου του Καθεδρικού Ναού Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, ο οποίος με τον μεστό του λόγο και είμαι βέβαιος, χωρίς δόλο, απάντησε κατά το δυνατόν, σε εκείνους που τον τελευταίο καιρό, ειδικά εν μέσω της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, με τον τρόπο τους σκανδαλίζουν με τα γραφόμενα και τις πράξεις τους τις συνειδήσεις των πιστών που διαβιούν στην εσχατιά αυτή της Ευρώπης.

Διακονώ στον Μητροπολιτικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στο Όσλο, από της 22ας Μαρτίου 2015, λίγους μήνες ύστερα από την εκλογή και ενθρόνιση του Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Κλεόπα, για να συνδράμω κι εγώ ταπεινώς, με όλη μου την δύναμη, το έργο της τοπικής μας Εκκλησίας, υπό την καθοδήγηση του πεπνυμένου μας Επισκόπου.

Γνωρίζω, πως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας πολλές φορές σε κατ’ ιδίαν

συνομιλίες μας δεν επιθυμεί να απαντά στους κατά καιρούς εμφανιζομένους κριτές των πάντων, αλλά ίσως ορισμένες φορές να απαιτείται και μια όχι κατ' ανάγκην απάντηση, αλλά και η άλλη γνώμη. Απαιτείται κι αυτή να υπάρχει και να ακουστεί.

Όντως, οι λίθοι κεκράξονται για τον χαρακτήρα, το ήθος, την εργατικότητα, το όραμα, την αγωνιστικότητα, την προσφορά του Μητροπολίτου κ. Κλεόπα τα χρόνια της αρχιερατείας του στην όντως Ιεραποστολική επαρχία του Οικουμενικού Θρόνου.

Από την μεριά μου, όντας έξι (6) και πλέον χρόνια κοντά του, ομολογώ πως ούτε εικονομάχος, ως ελέχθη από ορισμένους, ούτε αγιομάχος, είναι.

Από τον Ιούνιο του 2014 και εντεύθεν ιδρύθηκαν και προστέθηκαν στις ήδη υπάρχουσες έξι (6) ενορίες της Ιεράς Μητροπόλεως, δέκα (10) νέες εκκλησιαστικές κοινότητες: πέντε (5) στη Σουηδία: του Αποστόλου Κλεόπα στο Κάλμαρ, των Εισοδίων της Θεοτόκου στο Μπορώς, των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο Γιόνσεπινγκ, της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Όβερκαλικς και το Ησυχαστήριο του Αγίου Νικολάου στο Ρέττβικ, τρεις (3) στη Νορβηγία: του Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως στο Σταβάνγκερ, του Εθνοϊερομάρτυρος Χρυσοστόμου Σμύρνης στο Μπέργκεν και του Οσίου Γερασίμου του εν Κεφαληνία στο Τροντχάιμ, μια (1) στη Δανία: του Νεομάρτυρος Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις στο Ροσκίλντε και μια (1) στην Ισλανδία: του Αποστόλου Βαρθολομαίου στο Ρέικιαβικ.

Ο Επίσκοπός μας προέβαλλε την ελληνορθόδοξη παράδοση και τόνισε το ορθόδοξο φρόνημα με τον διορισμό και τις χειροτονίες δώδεκα (12) νέων κληρικών, αφού μέχρι τότε, το 2014, ένας (1) μόνον ιερέας υπηρετούσε σε ολόκληρη την Ιερά Μητρόπολη. Η Ιερά Μητρόπολη Σουηδίας δανείστηκε από την Λουθηρανική Εκκλησία ναούς για να τελούν οι κληρικοί τις Ιερές Ακολουθίες, σε περιοχές της Σουηδίας, Νορβηγίας, Δανίας και Ισλανδίας, που ποτέ δεν είχε βρεθεί ορθόδοξος κληρικός, για την πνευματική ενίσχυση των αδελφών μας, των όντως ξεχασμένων, γιατί αυτή είναι η αλήθεια.

Ειδικά σε όσα είμαι σε θέση να γνωρίζω και να ζήσω, η παρότρυνση του Επισκόπου μας ήταν εκείνη που μου έδωσε το έναυσμα να περιοδεύω ολόκληρη τη Νορβηγία, εκείνος δε έπειτα πρωτοστάτησε στην ίδρυση των τριών (3) ενοριών μας στη Νορβηγία και την ανύψωση του Ναού μας σε Μητροπολιτικό, επισκεπτόμενος με κάθε μέσο όλη την επικράτεια της τοπικής Ιεράς Μητροπόλεως.

Στη Νορβηγία ειδικότερα, επισκέφθηκε τον Μητροπολιτικό μας Ναό, ήδη την

πρώτη εβδομάδα από της εγκαταστάσεώς του στην Στοκχόλμη. Έκτοτε, μας έχει επισκεφθεί άλλες δεκαπέντε (15) φορές στο Όσλο, στο Μπέργκεν ταξιδέψαμε μαζί δυο (2) φορές, στο Σταβάνγκερ μια (1) και στο Τροντχάιμ δυο (2) φορές. Οι εκεί χριστιανοί μας δεν ήξεραν, δεν είχαν δει ποτέ τον Δεσπότη τους. Είμαι σίγουρος πως, αν δεν είχε ενσκήψει η πανδημία του κορωνοϊού, οι ποιμαντικές του αυτές επισκέψεις θα είχαν αυξηθεί και προστεθεί στον κατάλογο των προηγουμένων.

Γιατί λοιπόν, ο τίτλος εικονομάχος; Μας επέβαλλε ο Σεβασμιώτατος την αποκαθήλωση των εικόνων; Αντιθέτως, περισώσαμε όσα βρήκαμε, εμπλουτίστηκαν οι ναοί μας με εικόνες, με κανδήλες, με ιερά σκεύη, με όλα τα αναγκαία για την καλή λειτουργία των ενοριών μας και για την καλαισθησία τους.

Όταν πρωτοήρθα στο Όσλο, υπήρχαν επί είκοσι πέντε (25) χρόνια τα ίδια καλύμματα στην Αγία Τράπεζα, μήπως δεν θα έπρεπε να τα αντικαταστήσουμε ή να προμηθευτούμε νέα; Ή μήπως δεν τοποθετήσαμε τις όποιες εικόνες βρήκαμε διάσπαρτες, προσθέτοντας και νέες στους τοίχους των ναών μας;

Γνωρίζουν οι επικριτές μας πως οι ναοί μας δανείστηκαν από προτεσταντικές κοινότητες και στις χώρες που ζούμε οι όποιες παρεμβάσεις επί το «ορθοδοξότερον», όπως το εννοούν ορισμένοι, πρέπει να τυγχάνουν εγκρίσεως από την Πολιτεία;

Άραγε όλοι αυτοί οι επικριτές θα βοηθούσαν ποτέ στην ανέγερση ενός βυζαντινόρυθμου ναού σε κάποια περιοχή της Σκανδιναυΐας; Μάλλον όχι, όπως παρέμειναν και απαθείς σε κάθε προσπάθεια βελτιώσεως των υφισταμένων ναών και εγκαταστάσεων, λιθοβολώντας την.

Φιλτάτη, λοιπόν η αλήθεια, παλεύουμε μόνοι μας για να διατηρήσουμε και όχι να αλλάξουμε, για να εδραιώσουμε την ορθόδοξη πίστη και παράδοση στις ενορίες μας απέναντι σε πολλές δυσκολίες.

Και όντας περισσότερα χρόνια ως κληρικός εδώ και ζώντας τον Δεσπότη μας, μπορώ να πω με βεβαιότητα πως οι καλοθελητές αυτοί, είναι οι ίδιοι οι τάχατες «φωτισμένοι» και «ζηλωτές» που από την άνεση του καναπέ τους γίνονται θεματοφύλακες, άραγε ποιου; Θεωρώντας εαυτούς κάτι σαν σύγχρονους Μεσσίες, παραπάνω από Συνόδους, Αρχιερείς και Ιερείς.

Στον Μητροπολιτικό μας Ναό στο Όσλο, οι τοίχοι του ναού μας κοσμούνται με εικόνες, η Αγία μας Τράπεζα με κανδήλες, το ίδιο και το Τέμπλο. Είναι άραγε άλλος Επίσκοπος εδώ; Άλλος εδώ και άλλος στον Καθεδρικό Ναό της Στοκχόλμης; Ενόχλησαν τα έργα αποκατάστασης μετά από 130 χρόνια. Γιατί άραγε;

Που ήταν όλοι αυτοί όταν ανακαινίστηκε εκ βάθρων το Ησυχαστήριο του Αγίου Νικολάου στο Ρέττβικ; Εκεί δεν ήταν; Δεν είδαν τις εικόνες και τις αγιογραφίες στους τοίχους, τον Εσταυρωμένο και τις κανδήλες στο Ιερό, τους πολυελαίους, το Τέμπλο με τις εικόνες; Δεν ήταν πρωτοβουλία του Επισκόπου μας η διαμόρφωση και η ανακαίνιση του κατεστραμμένου από πυρκαγιά Ησυχαστηρίου; Άραγε την ημέρα των θυρανοιξίων ο εωσφορικός τους εγωϊσμός, τους είχε κλείσει τα μάτια;

Που ήταν όλοι οι επικριτές μας, όταν επί μήνες ετοιμάζαμε τα ιερά σκεύη και αντικείμενα για τον παραχωρηθέντα ναό του Αγίου Γεωργίου του εν Ιωαννίνοις στη Δανία; Ποια η συμπαράσταση ορισμένων όταν ταξιδέψαμε οδικώς δυο (2) ολόκληρες μέρες, κουβαλώντας τα χρειώδη, για να διαμορφώσουμε το ναό σε ορθόδοξο; Εκεί, τα πρώτα πράγματα που μας ζήτησε ο Δεσπότης μας να προσφέρουμε οι άλλες ενορίες, ήταν εικόνες, κανδήλες, σκεύη, βιβλία, προσκυνητάρια, Επιτάφιος και ο Εσταυρωμένος. Δεν είναι εκεί τοποθετημένα όλα αυτά;

Μήπως «εκίνησαν την πτέρνα κατά του ευεργέτου» λοιπόν, όλοι αυτοί οι όψιμοι κατήγοροι; Μήπως είναι άλλη η αιτία;

Άραγε πριν την εκλογή και ενθρόνιση του Μητροπολίτη μας, πώς βίωναν την Ορθοδοξία; Τί μας άφησαν να βρούμε όσοι ήρθαμε; Ποιο το έργο τους; Μάλλον μια Ορθοδοξία κλεισμένη σε κλουβί, που μάλλον έμοιαζε με σέκτα, παρά με Εκκλησία.

Κατηγορείται ο Μητροπολίτης μας ως αιρεσιάρχης, που έχει επισκεφθεί πάλιν και πολλάκις όλες τις ενορίες της επαρχίας του; Που μας προτρέπει να συμπαραστεκόμαστε στον κάθε έναν που έρχεται προς εμάς; Που τον έχω δει να δακρύζει αναφερόμενος σε αγίους της εποχής μας που έζησε; Που δαπανήθηκε στο έργο και τη συγγραφή του έργου τους; Που ενδιαφέρθηκε ώστε να υπάρχουν λείψανα αγίων στη Μητρόπολή μας; Που ο ίδιος βρίσκεται πρώτος σε κάθε είδους εργασία; Που μας εμπνέει στο να συντηρήσουμε τους ναούς μας, να τους εξοπλίσουμε με κάθε αναγκαίο για την λατρεία μας, που έκανε ειδικές εκδόσεις ιερών ακολουθιών, για να συμμετέχουν και όσοι δεν κατανοούν τα τελούμενα και να γίνουν πρόσφορα εδάφη σε όλους τα κείμενα και η παράδοσή μας; Που αγωνιά για τους νέους; Που τώρα με την πανδημία μας καθοδήγησε ώστε να διατηρήσουμε τον τρόπο μετάδοσης της Θείας Κοινωνίας ως έχει;

«Έρχου και ίδε», όντως, μας λέγει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Ήρθαν άραγε; Είδαν; Μας βοήθησαν ή μόνο πετροβόλησαν; Αλλά και πάλι, δεν πειράζει, οι λίθοι αυτοί έγιναν θεμέλια για όλο το συντελεσθέν έργο της περιόδου αυτής και αλήθεια νοιώθω υπερήφανος με την ιερατική μου συνείδηση να μην με ελέγχει, που κι εγώ

συμμετέχω σ’ αυτό. Από αυτούς λοιπόν τους λίθους που μας πέταξαν, έγιναν όντως θαύματα. Άλλωστε κι εγώ την ίδια εμπειρία έχω ζήσει, όταν δέχτηκα αντίστοιχες κατηγορίες και συκοφαντίες.

Το έργο, το όποιο έργο, δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί, συνεχίζεται, ας κρίνουν τον Επίσκοπό μας όταν ολοκληρωθεί. Διότι είμαι σε θέση να γνωρίζω πως όταν θα έρθει η ώρα και θα ολοκληρωθούν τα έργα και οι εικόνες θα τοποθετηθούν και άλλα τόσα θα υπάρξουν στα ήδη υπάρχοντα και όσα τώρα ξε(υ)νίζουν ορισμένους, θα γίνουν που δεν είναι της παρούσης να ειπωθούν. Μην ανησυχούν, δεν έχουμε προδώσει τίποτα. Προδίδεις όταν συντηρείς, όταν αναδεικνύεις; Μάλλον όχι!

Τώρα, το μόνο που πράττουν είναι η δημιουργία εντυπώσεων. «Μη κρίνετε κατ’ όψιν», λοιπόν. Κι όσοι αναπαράγουν τέτοιες ειδήσεις, καλό θα ήταν να μας ρωτήσουν προηγουμένως. Θα όφειλαν να μας ρωτήσουν, πριν «κινήσουν τον κάλαμον» έναντι του προσώπου του Επισκόπου μας. Να μας ρωτήσουν σε τι δυσκολίες προσπαθούμε να διατηρήσουμε τα ιερά και τα όσια που μας κατηγορούν πως έχουμε απεμπολήσει.

Απορίας άξιον είναι πως πολλοί που αναπαρήγαγαν την όποια «είδηση», δεν μπήκαν καν στον κόπο να ρωτήσουν τον Επίσκοπό μας, να καταθέσει κι ο ίδιος την άποψή του. Το «άκουσον μεν, πάταξον δε» εφαρμόστηκε; Δεν το έχουν ακουστά; Εξ αιτίας αυτού έλαβα κι εγώ το θάρρος να καταθέσω λίγες σκέψεις προς υπεράσπιση της αλήθειας. Ένα σχόλιο δεν διάβασα να δημοσιοποιείται ή να έχει ζητηθεί από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας. Μάλλον επειδή ζούμε στην εποχή των fake news και της εύκολης κριτικής.

Θα μπορούσα να καταθέσω πολλές εμπειρίες για την διαρρεύσασα περίοδο της αρχιερατείας του Μητροπολίτη μας. Ίσως υπερέβαλλα έναντι του ρητού «κρείττον του λαλείν το σιγάν», αλλά οφείλουμε, ένεκα της αλήθειας, να μιλήσουμε. Αφήνω όμως αυτές τις λίγες σκόρπιες σκέψεις, ευχόμενος «άφες αυτοίς, ου γαρ οίδασι τι ποιούσι»!

Όσλο, 6 Απριλίου 2021